

ton Sokler, delavec, in 22letni M. Kunst, tudi delavec. Lani 18. decembra so omenjeni trije in Anton Premelč po pretakanju vina razgrajali po cesti proti Zgornji Sušici. Pretepli so vsakega, kdor jim je prišel nasproti in so slednjič zadeli na orožnike. Na poziv žandarja se niso zmenili, eden od fantov je udaril celo s kolom po puški orožnika in Anton Premelč je oddal dva strela iz samokresa. Žandar je ustrelil in zadeli so smrtno glavnega nasilneža Antona Premelča, ki je prišel ta dan iz Zagreba domov, da bi nakupil vina. Sodba se glasi: Ivan Premelč na 1 leto in 2 mesece robije, Anton Sokler na 1 leto in 4 mesece ječe in Anton Kunst na 8 mesecev strogega zaporja. Obsojeni so kazni sprejeli.

Slovenska Krajina.

Solar smrtno ponesrečil. Peter Krstič, učenec meščanske šole v Ljutomeru in doma iz Murske Sobote, je padel na ledu tako nesrečno na palico, da se mu je zasedla skozi očesno duplino 3 cm globoko v možgane. Fant je bil dva dni nezavesten in je nato doma podlegel poškodbam.

Vprašanje Delavskega doma. Poročali smo že na tem mestu glede Delavskega doma v Soboti. Kakor smo izvedeli, so sedaj vsi krediti za zidanje Delavskega doma na intervencijo naših ministrov na razpolago in se bo z zidanjem ob nastopu toplega vremena lahko pričelo.

Pretrgana telefonska žica. Neznani zlikovci so prerežali telefonsko žico v dolžini 240 m na telefonski progi Beltinci—Turnišče. Toda to jim še ni bilo dovolj. Žico so celo odnesli in tako povzročili prekinjenje telefonske zveze s Turniščem za cela dva dni. Pač žalostno znamenje časa in razmer!

Tatovi kokoši. Vedno in vedno se ponavljajo tatvine kokoši po Slovenski krajini. Čudno je, da se teh tatvin ne more omejiti. Kakor se da sklepati, se vrše take tatvine dogovorjeno in se kokoši odnašajo po preudarnem sistemu. Trebalo bi uvesti kontrolne liste pri nakupovanju kokoši in morda bi prenehale tatvine kokoši.

Portugalski admiral je sprejel rasa z vojaškimi častmi.

Ladje so oddale pri njegovem prihodu salvo iz topov, katere se je Abesinec nepopisno prestrašil. Admiral Lopez je v spremstvu rasa obiskal dva samostana. V potopisu je zabeleženo, da so morali sezuti Portugalci pred vstopom v abesinsko cerkev čevlje. V svetišču samem so bile slike sv. Mihaela in njegovega zemeljskega zastopnika sv. Jurja. Abesinski menihi so morali tedaj po predpisih reda hoditi peš.

Abesinska princezinja padla na južnem bojišču. Iz Addis Abebe poročajo, da je padla v pokrajini Ogađen na južni fronti abesinska princezinja Wolzero-Aster-

Turnišče. Že večkrat je prišlo oblasti na uho, da je pri nas več tajnih »pintešev« all vinotočev. Fantje so hodili pit po večerih, ker so dobili vino po nizkih cenah. Radi pretepljen in razgrajanj, ki so se često dogajali, je pred kratkim predsednik občine g. Litrop v spremstvu nočnih stražarjev na licu mesta preiskal te tajne vinotoče. Storil je to z namenom, da bi preprečil enkrat za zmiraj tajno točenje vina. V

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavit, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.483/35

koliko mu bo uspela ta reč, bomo videli. Zeleti bi pa bilo, da bi »pinteši« prenehali. — Obiskal je svoj dom in našo vas vič. g. Josip Pivnekar, župnik na Dolnjem Siniku med rabskimi Slovenci na Ogrskem. Prišel je tudi, da je poročil svojo najmlajšo sestro Marijo, ki se je poročila s Törnar Ivanom. Mlademu paru želimo obilo

sreče! — Poročil se je tudi Dugar štefan s Šemen Marijo. Iskrene čestitke mlademu paru!

Lendava. Dolgoletni šolski upravitelj g. Gorišek je odšel v začetku meseca februarja na svoje novo mesto v Hotič pri Litiji. — Nenavadna nesreča se je dogodila neki ženski iz Doline na oglu poslopja davčne uprave. Zaletela se je s kolesom v hišni ogel s tako silo, da je dobila smrtnonevarne poškodbe na glavi.

Radmožanci. V Dobrovniškem gozdu so sekali drva, kakor to delajo vsako zimo. Tudi radmožanski ljudje so sekali drva in vsi so bili dobre volje pri delu. Nenadoma pa se je zaslišal krik in vik. Jelša se je namreč zrušila na mladega fanta iz Radmožanec in ga pobila do smrti. Fant se je komaj vrnil domov od vojaka in je bil prav priljubljen po vasi. Tragična smrt mladega fanta je zbudila splošno sočutje med ljudmi.

Sv. Sebeščan. Okrožno kot prizivno sodišče v Mariboru ni ugodilo prizivu občine Bodonci in je tudi to sodišče priznalo pokopališče v Bodoncih rimokatoliški Cerkvi. Stroškov je že veliko. — Tesar Bergles iz Šalamenec je pripravil v gozdu les za tesati, ponoči je prišel nekdo s konjako vprego in mu veliko lesa ukradel in ga odpeljal. To je pa že res predrznost! Potruditi se je treba, da se dožene, kdo je kradljivec. Take je treba ostro kaznovati!

Maribor. Fantovski odsek stolnega prosvetnega društva v Mariboru bo vprizoril v nedeljo 8. marca ob pol petih popoldne v Zadrugi gospodarski banki zanimivo igro »Luč z gora«. Na to prireditve opozarjamo že sedaj, zlasti vrle okoličane.

Šmihel nad Mozirjem. Javna ljudska knjižnica, ki je sedaj po desetletnem obstoju začela delovati kot Prosvetno društvo, je imela dne 16. t. m. svoj redni občni zbor. V preteklem letu je bilo sposojenih nad 700 knjig, kar je gotovo častno število za našo malo župnijo. Knjižnica je priredila tekom lanskega leta več lepo uspešnih iger, nabavila si je nov okusno izdelan oder

in naročila večje število lepih in podučnih knjig. Fantje in dekleta, ki ste že včlanjeni, ostanite zvesti dobri stvari. Vse prijatelje dobrih knjig pa vabimo: Pridružite se nam sedaj ob desetletnici, da boste pospeševali prosveto naroda in si na temelju umske in srčne izobrazbe zgradili lepšo bodočnost.

Videm ob Savi. V nedeljo dne 1. marca priredimo popoldne po večernicah v prosvetni dvorani burko »Repoštev«.

»Delavska fronta«

izhaja vsako soboto zjutraj in stane mesečno Din 3.—, letno Din 36.—. Naroča se pri upravi lista, Maribor, Koroška cesta 1.

Portugalski admiral je sprejel rasa z vojaškimi častmi.

Ladje so oddale pri njegovem prihodu salvo iz topov, katere se je Abesinec nepopisno prestrašil. Admiral Lopez je v spremstvu rasa obiskal dva samostana. V potopisu je zabeleženo, da so morali sezuti Portugalci pred vstopom v abesinsko cerkev čevlje. V svetišču samem so bile slike sv. Mihaela in njegovega zemeljskega zastopnika sv. Jurja. Abesinski menihi so morali tedaj po predpisih reda hoditi peš.

Abesinska princezinja padla na južnem bojišču. Iz Addis Abebe poročajo, da je padla v pokrajini Ogađen na južni fronti abesinska princezinja Wolzero-Aster-

»Dobro. Svoje sem ti povedal. Nočem ti pa biti na poti. Zaradi mene ga lahko vzameš.«

»Oče!« jo je prevzelo. »Vzeti ga smem? Ni nama treba več čakati?«

»Ne. Kaplan pravijo, da odlaganje ne bi bilo dobro. Če bo Mojca Zefi pridno pomagala, te bomo že pogrešali. Želim le in Boga prosim, da bi ti tudi na novem domu bilo tako dobro kakor doma.«

Zdaj se je Marta skoraj na glas zajokala. Odhitela je ven, ne da bi kaj rekla.

Naslednje dni je iskala priložnost, da bi Tévža na samem srečala. Toda šele v nedeljo popoldne ga je pričakala na poti v cerkev. Ko jo je tako nenadoma in samo zagledal, se je skoraj prestrašil.

»Dober dan, Marta! Da tebe zopet vidim!« je vzkliknil.

»Da, danes ti imam nekaj veselega povedati.«

»Veselega? To bi mi prišlo prav.«

»Pomisli: najino čakanje je pri kraju! Oče me pustijo od doma.«

»Ali res? Pustijo te? Kdaj že?«

»Kadar ti je prav.«

Zardel je, koj nato pa strahovito prebledel in se jel tresti. Dolgo ni spregovoril. Začudeno ga je Marta gledala.

»Kaj ti je, Tévž? je vprašala. »Ali se nič ne veseliš?«

Ulovil je sapo in zajecjal:

»Pač, pač... To bi bila sreča — nebeška sreča! — Pa ne morem je zdaj še prijeti. Prenaglo je prišla — prenaglo. Nisem se še pripravil.«

Iznenadilo jo je, sram jo je postalo, užalilo jo je.

»Tévž, premislil si si. Le kar povej, da ti je žal besede, ki si mi jo dal. Ne držim te; če hočeš, jo razderiva,« je dejala hladno in ponosno.

»Ne, ne, Marta! Malo, le malo potrpi,« je prosil pristrčno kakor otrok. »Ostani mi zvesta, ne otemaj mi svoje ljubezni! Ako tebe izgubim, nimam ničesar več.«

»Ne bom ti prinesla denarja, to sem ti že prej povedala. Morda bi rajši kako bogato.«

»Torej tudi ti verjameš hudobnim jezikom? Marta, to boli.«

»Do danes nisem verjela in sem bila zmirom na tvoji strani; ali...«

»Ostani na moji strani, prosim te.«

»Bi že... Če pa ti je denar ljubši kakor jaz...«

»Ne — ne,« ji je vneto presekalo besedo. »Domačijo in vse, kar imam, bi dal zate. Ko bi mi le mogla videti v srce, kako na tebi visi — le na tebi!«

Zdaj se je tudi njej omehčalo.